

mig, om man paa de to Panserskibe, der skulle ledsage denne Ekspedition, og de to Skibe, der skulle befordre Kongehuset og Rigsdagsmændene derop, skulde have betydelige Kvanta af de forskellige Spirituosa med. Og det skulde interessere mig at se, hvorledes den færøske Befolkning vil modtage de Herrer Rigsdagsmænd, de Herrer Medlemmer af Hoffet og Militæretaten, naar de komme derop og indtage deres Middage. Ved enhver officiel Middag herhjemme skal der jo en halv Snes forskellige Vine paa Bordet. Jeg har endnu aldrig set en Indvielse af en Kirke, et Slot, et Panserskib eller en Skole, hvor de ledende Mænd, Ministrene, Rigsdagsmændene have været til Stede, uden at der skulde Vine til: Champagne, Madeira, Sherry; den almindelige Brændevin slippe vi i Regelen for. Jeg siger derfor i Anledning af det Forslag, der foreligger her, at det er meget godt, at man her stiller sig saa velvilligt overfor Afholdssagen. Men de Herrer skulde selv begynde, de Herrer, der have Magten, de, der betyde noget i dette Land: Generalerne, Hoffet og Ministrene skulde selv begynde med at blive Afholdsmænd, stryge Vinene, naar de gaa til Kirkemiddage, til Indvielse af Slotte og lignende. Lad os blive fri for Hykleriet! Lad os faa det samme Standpunkt i Livets faktiske Forhold, som vi have, naar vi vedtage det her foreliggende Forslag!

Nielsen-Grøn: Jeg havde ikke tænkt, at det var nødvendigt at sige noget, idet det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), Formand for Ædruelighedskommissionen, paa dennes Vegne har udtalt det, jeg kunde ønske at sige, at man ikke fra dette Forslag maa drage nogen Slutning med Hensyn til, hvad der vil komme fra Ædruelighedskommissionen. Det kan jeg under skrive, og det undrer mig, at det ærede Medlem for Nibe (Kvist) fandt sig foranlediget til at svare paa de komiske Historier, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) kom med. . . . (*Sabroe:* De kan selv være komisk!) . . . Jeg tror ikke, det ærede Medlem for Aarhus skulde være saa drengagtig, at han kan komme og raabe det.

Formanden: Det var et meget upassende Udtryk.

Nielsen-Grøn: Han skal ikke komme og raabe paa den Maade. Jeg synes, det er for galt, at man aldrig kan lukke Munden op uden at have ham til at staa og

raabe bag ved sig. Det ærede Medlem, der her talte om Officerer og Ministre, der skulde gaa foran og vise, hvad Afhold var, det ærede Medlem, som gentagende har lovet selv at ville være Afholdsmænd, han skulde selv gaa foran.

Men det var ikke min Mening at tale til det ærede Medlem. Jeg vilde kun overfor det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) sige, at det ikke er rigtigt at blande Politik ind i Afholdssagen. Han og den sidste ærede Taler have Ret i, at det er i Arbejdernes Rækker og mellem de mindre i Samfundet, at Afholdssagen er begyndt og har taget Fart. Men det er ikke rigtigt at sige, at det er Venstre eller Socialdemokraterne eller Højre, der have Æren derfor. Jeg vil saa venligt, som jeg kan, bede det ærede Medlem erindre, at vi altid have været enige om den Grund sætning: Lad de politiske Stridigheder være udenfor vor Afholdsbevægelse, og lad os ikke fra noget Partis Side tilegne os Æren. Jeg indrømmer, at det er Husmændene og Arbejderne omkring i vort Land, der have Hovedæren for det Arbejde, der er gjort. Men Gud ske Lov, man begynder i alle Samfundsklasser at slutte sig mere og mere til Afholdssagen, og et er sikkert, at hvor Afholdssagen er kommen frem, har Ædrueligheden faaet større og større Magt i vort Folk, og det er ikke det eller det politiske Parti, men den stærke, alvorlige Afholdsbevægelse, der er Skyld deri. Det vil jeg have Lov at sige saa alvorligt til min Ven og Meningsfælle fra Fredericia: Lad os ikke blande Politik ind i den Sag, lad os nøgternt holde os til, at det er et alvorligt Arbejde, vi gøre, uden Hensyn til, hvad politiske Anskuelser man ellers har.

Formanden: Jeg vil henstille, at man holder sig noget nærmere til det foreliggende Lovforslag og ikke taler udelukkende om Afholdsbevægelsen her i Landet.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling ved slet ikke at tale om Afholdsbevægelsen her i Landet.

Da jeg første Gang modtog dette Lovforslag fra Lagtinget — og det gælder for saa vidt ogsaa en senere Gang —, kunde jeg ikke skjule for mig selv, at det var et Lovforslag, der aabnede Mulighed for stærke Indgreb i den personlige Frihed. Naar jeg ikke desmindre har ment at kunne forelægge det for Rigsdagen og fremdeles mener at kunne anbefale det, er Grunden den overordentlige Tilslutning,